

porten er pligtig at betale«. Her havde »anmeldelse« været det korrekte udtryk.

Vildledende bliver sprogbrugen særlig i afsnittet om »Nægtelse af notering« (s. 174 ff.). Når forfatteren fastslår, at bygherren ikke kan nægte at notere transporten, mener han dermed det rigtige, at nægtelse af notering er uden retsvirkning, idet bygherren er pligtig at respektere transporten, selv om han ikke har noteret den. Han ifalder derfor ansvar, hvis han udbetaler pengene til overdrageren. Men det er ikke noteringsnægtelsen, der er retsstridig. Tværtimod er han netop ikke pligtig at notere. Det bevis, som erhververen har krav på, og som normalt gives i form af en notering, kan jo tilvejebringes på anden måde, f. ex. ved anbefalet brev, som forfatteren anfører, eller — mere drastisk, omend noget upåkrævet — ved forkyndelse gennem stævningsmænd, hvad forfatteren også nævner. Men det kan jo endelig også skaffes gennem bygherrens skriftlige nægtelse af at notere transporten. Noget bedre bevis for, at han har fået underretning, kan man næppe tænke sig!

De her fremførte »antegnelser« rokker ikke ved det hovedindtryk af soliditet, der præger Axel H. Pedersens nye bog. Det er en bog for praktikere, en bog for de mange, der ikke er hjemme i disse materier. Hertil hører også mange jurister, herunder sagførere, der ikke er fortrolige med byggeri. For den unge jurist er her meget at lære, for arkitekten, ingeniøren, revisoren, som er nødt til at sætte sig ind i disse ting, vil bogen være en god hjælp, og for de mange håndværkere, der ønsker selv at studere tingene, vil bogen simpelthen være et fund, fordi den er skrevet i et sprog, de kan forstå.

Alle Axel H. Pedersens bøger kommer i store oplag. Og de bliver udsolgt. Således vil det også gå denne.

Jan Kobbervagel.

Moderne amerikansk handel. Udgivet ved Udenrigsministeriets foranstaltning. I kommission hos Andr. Fred. Høst & Søns Forlag. Kbhvn. 1952. 120 sider. Kr. 6,75.

Bogen er en rapport fra en studiegruppe udpeget af Provinshandelskammeret, som i september-oktober 1950 var på Marshall-studierejse i U.S.A. Af gruppens 12 deltagere var de 9 praktiske købmænd fra forskellige brancher og 3 funktionærer fra Provinshandelskammerets sekretariat. Gruppen havde specielt sat sig til opgave at studere samarbejdet mellem grossist- og detaillistledet i varedistributionen.

Det meste af rapporten beskæftiger sig med enkelte brancher, nemlig kolonial, isenkram, beklædning, korn og foderstoffer samt kul; i indledningen og slutningen findes desuden nogle generelle afsnit. Bogen indeholder mange interessante oplysninger om amerikansk engros- og detailhandel — hvoraf ganske vist adskillige er kendt herhjemme i forvejen — samt en del forslag til forbedringer i dansk handel. En rapport som denne skal næppe være nogen systematisk og fuldstændig fremstilling af et emne; den skal snarere virke inspirerende ved umiddelbart at meddele

porten er pligtig at betale«. Her havde »anmeldelse« været det korrekte udtryk.

Vildledende bliver sprogbrugen særlig i afsnittet om »Nægtelse af notering« (s. 174 ff.). Når forfatteren fastslår, at bygherren ikke kan nægte at notere transporten, mener han dermed det rigtige, at nægtelse af notering er uden retsvirkning, idet bygherren er pligtig at respektere transporten, selv om han ikke har noteret den. Han ifalder derfor ansvar, hvis han udbetaler pengene til overdrageren. Men det er ikke noteringsnægtelsen, der er retsstridig. Tværtimod er han netop ikke pligtig at notere. Det bevis, som erhververen har krav på, og som normalt gives i form af en notering, kan jo tilvejebringes på anden måde, f. ex. ved anbefalet brev, som forfatteren anfører, eller — mere drastisk, omend noget upåkrævet — ved forkyndelse gennem stævningsmænd, hvad forfatteren også nævner. Men det kan jo endelig også skaffes gennem bygherrens skriftlige nægtelse af at notere transporten. Noget bedre bevis for, at han har fået underretning, kan man næppe tænke sig!

De her fremførte »antegnelser« rokker ikke ved det hovedindtryk af soliditet, der præger Axel H. Pedersens nye bog. Det er en bog for praktikere, en bog for de mange, der ikke er hjemme i disse materier. Hertil hører også mange jurister, herunder sagførere, der ikke er fortrolige med byggeri. For den unge jurist er her meget at lære, for arkitekten, ingeniøren, revisoren, som er nødt til at sætte sig ind i disse ting, vil bogen være en god hjælp, og for de mange håndværkere, der ønsker selv at studere tingene, vil bogen simpelthen være et fund, fordi den er skrevet i et sprog, de kan forstå.

Alle Axel H. Pedersens bøger kommer i store oplag. Og de bliver udsolgt. Således vil det også gå denne.

Jan Kobbervagel.

Moderne amerikansk handel. Udgivet ved Udenrigsministeriets foranstaltning. I kommission hos Andr. Fred. Høst & Søns Forlag. Kbhvn. 1952. 120 sider. Kr. 6,75.

Bogen er en rapport fra en studiegruppe udpeget af Provinshandelskammeret, som i september-oktober 1950 var på Marshall-studierejse i U.S.A. Af gruppens 12 deltagere var de 9 praktiske købmænd fra forskellige brancher og 3 funktionærer fra Provinshandelskammerets sekretariat. Gruppen havde specielt sat sig til opgave at studere samarbejdet mellem grossist- og detaillistledet i varedistributionen.

Det meste af rapporten beskæftiger sig med enkelte brancher, nemlig kolonial, isenkram, beklædning, korn og foderstoffer samt kul; i indledningen og slutningen findes desuden nogle generelle afsnit. Bogen indeholder mange interessante oplysninger om amerikansk engros- og detailhandel — hvoraf ganske vist adskillige er kendt herhjemme i forvejen — samt en del forslag til forbedringer i dansk handel. En rapport som denne skal næppe være nogen systematisk og fuldstændig fremstilling af et emne; den skal snarere virke inspirerende ved umiddelbart at meddele

deltagernes iagttagelser og indtryk. Og den foreliggende rapport har virkelig mange steder noget af rejsedagbogens umiddelbare, oplivende friskhed over sig. Til gengæld gør den som helhed et noget uensartet, ja, undertiden næsten tilfældigt indtryk.

Blandt de i rapporten fremsatte synspunkter hæfter man sig særlig ved den fordomsfri måde, hvorpå penible spørgsmål som kædeforretninger, lukkelov, sundhedsvedtægter, bundne priser, store contra små detailbutikker, færdigpakkede varer etc. omtales. Det er glædeligt at konstatere en sådan fordomsfrihed hos en gruppe forretningsfolk, der tilmed står som repræsentanter for en stor handelsorganisation. Især, når man erindrer det snæversyn, der tit kommer til udtryk i den politiske diskussion om spørgsmål af den art (jfr. eksempelvis Berlingske Tidendes leder 21. jan. 1953).

Må det til slut være tilladt at komme med et lille hjertesuk over, at det skal være nødvendigt at blande så mange amerikanismer ind i sproget; som når der (f. eks. s. 12) tales om et *avertierungs*program omfattende bortlodning af cykler til kunderne, udsendelse af cirkulærer o. s. v., eller (s. 18) om monopoler i *interstate handel*, eller (s. 35) om at kædernes butikker altid er *op til minuttet*, eller om (s. 117) at en forretning udvider sit varesortiment, således at det omfatter *en fuld linie* af levnedsmidler, eller om (s. 77) udfærdigelse af en *shippingordre* for varer, der ekspederes pr. post, jernbane, fragtmand etc.

Endelig: Hvorfor skal det vare 2 år, før en sådan rapport offentliggøres?

Ottomar Loff.

G. Westin Silverstolpe: Företagsekonomi för alla. Kooperativa Förbundets Bokförlag. Stockholm 1952. 182 sider. Sv. kr. 10,— hft., 14,— ib.

Professor Silverstolpe, hvis »Nationalekonomi för alla« er udkommet i 13 oplag mellem 1922 og 1950, har nu udsendt et søsterbind om driftsøkonomi. Forfatteren siger selv i forordet, at bogen er beregnet på undervisningen i lavere og højere skoler, men dog især på bedriftsrådene. Det er formentlig af hensyn til disse, at der i bogen er lagt så overvejende vægt på de regnskabsmæssige problemer i aktieselskaber.

Fremstillingen begynder med en kort omtale af de forskellige ejendomsformer, hvorunder en virksomhed kan organiseres, samt af nogle elementære begreber (kapital, brutto- og nettoindtægt, omkostninger). Derefter handler 78 sider, altså næsten halvdelen af bogen, om aktieselskabets regnskabsaflæggelse og finansiering. På de næste 18 sider følger så supplerende bemærkninger om andre virksomhedsformer, og til slut er der to meget korte kapitler om henholdsvis virksomhedens økonomi under svingende pengeværdi, også ud fra regnskabsmæssige synspunkter, og om virksomhedens stilling i prisdannelsen. Bogen kan derfor næppe siges at gøre fyldest som en altomfattende begynderbog i driftsøkonomi. Men den er en velskrevet vejledning i regnskabsanalyse, altså et godt redskab bl. a. for bedriftsrådene.